

Dionís Escorsa O'Callaghan

El balcó invers, 2019-2021

Vídeo HD 1500x1080 px

Format 4/3

15' en loop

El balcó invers són un centenar de dibuixos realitzats sobretot durant els mesos de confinament que analitzen com la pandèmia i el procés de digitalització creixent en què vivim ha alterat la relació entre el que és domèstic i el que és o es fa públic. Al mateix temps, tracten de comparar la frontera entre l'àmbit públic i el privat amb la que hi ha entre somni i realitat, si és que existeix, i com aquesta frontera també canvia a mesura que ens endinsem en l'era de la digitalització dels processos mentals.

Mostren una varietat d'escenes, d'una forta càrrega onírica, situades moltes vegades en domicilis mancals d'exterior, que comuniquen amb altres a través de portes i finestres en un *continuum* infinit que al·ludeix a la perillosa sobreactuació durant la pandèmia de la funció immune (és a dir, antinatural) de l'arquitectura. Els carrers i les places, els jardins i els boscos han desaparegut, i l'absència d'espai públic provoca en el reducte confinat tota una sèrie de presències fantasmagòriques, d'origen digital.

Són dibuixos de lectura seqüencial, amb una narrativa mínima, que es presenten en forma de videografies mudes, amb l'ambició impossible d'emular cinematogràficament la dramalúrgia dels somnis, per posar en dubte que per aconseguir llur funció reparadora i de consolidació de la memòria necessiten, precisament, ser oblidats.

